

Η αφοσίωση των Μυροφόρων γυναικών νίκησε την απιστία τους!

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Σήμερα η εκκλησία μας προβάλλει τους ανθρώπους που έγιναν μάρτυρες του θανάτου αλλά και της αναστάσεως του Χριστού.

Οι Μυροφόρες γυναίκες ξεκινούν να πάνε να αποδώσουν κατά το έθος τις διάφορες νεκρικές τιμές.... σε ποιον όμως πάνε;... στον νεκρό τους διδάσκαλο. Οι Μυροφόρες γυναίκες ΔΕΝ πιστεύουν στην Ανάσταση του Κυρίου τους. Δεν τους περνά από το μυαλό ότι αυτά που έλεγε ο διδάσκαλός τους θα γίνουν... ίσως δεν τα είχαν εννοήσει, το σίγουρο όμως είναι ότι πάνε στον τάφο για να συναντήσουν έναν νεκρό, τον ηγαπημένο τους Ιησού.

Το μεγαλείο των γυναικών αυτών είναι αυτή η έξοδος που κάνουν. Χωρίς να λογαριάζουν κανέναν... αν και γυναίκες αψηφούν τον φόβο που είχαν οι άνδρες μαθητές του Κυρίου μας. Οι άνδρες λοιπόν κλειδωμένοι μέσα λόγω του φόβου των Ιουδαίων ενώ οι γυναίκες έξω αποδεικνύοντας ότι η αγάπη τους και ο πόνος τους για τον χαμό του διδασκάλου τους ήταν βαθύτερος και μεγαλύτερος.

Το σημαντικό λοιπόν σε αυτό το γεγονός των Μυροφόρων γυναικών είναι το ότι ενώ δεν πιστεύουν στην Ανάσταση, ενώ δεν περιμένουν δηλαδή τίποτα άλλο από τον διδάσκαλό τους αφού τον θεωρούν νεκρό...αυτές θέλουν να πάνε κοντά του, ακόμα και νεκρό δεν θέλουν να τον εγκαταλείψουν, να τον χάσουν!

Αυτή λοιπόν την αφοσίωση, αυτήν την ανιδιοτελή αγάπη καλούμαστε και εμείς αδελφοί μου να αποκτήσουμε για τον Χριστό. Και εάν αυτές οι γυναίκες ενώ δεν περίμεναν καμία ανταμοιβή έδειξαν τέτοια αφοσίωση...πόσο μάλλον όλοι εμείς που γνωρίζουμε ότι ο φιλόανθρωπος Κύριος θα ανταμείψει πλουσιοπάροχα τα παιδιά του και σε αυτήν την ζωή αλλά κυρίως στην μετά θάνατον πόσο θα πρέπει να δοθούμε σ' Αυτόν, να παραδωθούμε σ' Αυτόν και στο θέλημά Του.

Οι γυναίκες αυτές ...λόγω αυτής της αφοσίωσης αξιώνονται να μάθουν πρώτες το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως και γίνονται από Μυροφόρες ... Μάρτυρες και Απόστολοι της Αναστάσεως.

Ο Κύριος λοιπόν βλέπετε δεν παρεξήγησε την απιστία τους αλλά αντιθέτως επαίνεσε δι' αυτού του τρόπου την αγάπη τους και την αφοσίωσή τους.

Καλούμαστε λοιπόν και εμείς να μείνουμε σ' αυτήν την αγάπη κα αφοσίωση που Του υποσχεθήκαμε κατά την ώρα της Βάπτισής μας.

Υποσχεθήκαμε να υποταχτούμε σ'Αυτόν, να παραδωθούμε σ' Αυτόν και να αρνηθούμε τον Σατανά και τις μεθοδείες του.

Η υποταγή αυτή όμως στον Χριστό δεν είναι μείωση της αξιοπρέπειά μας, ή στέρηση της ελευθερίας μας...αντιθέτως η δούλωση στον Χριστό είναι ανύψωση του εαυτού μας και πλήρης ελευθερία. Ναι είναι ύψωση του εαυτού μας διότι πλέον γινόμαστε, μεταμορφωνόμαστε -διαμέσου αυτής της υποταγής μας στον Χριστό- αυτό που είμαστε τελικά και όχι αυτό που συνηθίσαμε και καταντήσαμε να είμαστε! Ο Χριστός μας καλεί όλους ανεξαρτήτως του παρελθόντος μας, ανεξαρτήτως ηλικίας, μόρφωσης, εθνικότητας, μας καλεί να προστρέξουμε και εμείς στον τάφο του, στο μνήμα του...για να διαπιστώσουμε με τα ίδια μας τα μάτια ότι τελικά Ανέστη, το ότι τελικά το μνήμα είναι κενό.

Πολλοί άνθρωποι κατηγορούν την Εκκλησία, τους ανθρώπους της Εκκλησίας, τον ίδιο τον Θεό....κατηγορούν και κατακρίνουν απορρίπτοντας την ίδια την Αλήθεια. Η Εκκλησία λοιπόν , ο Χριστός καλεί και όλους αυτούς, αλλά και τους άλλους που ίσως έχουν τις αμφιβολίες τους να έρθουν, να δουν, να ζήσουν ορθόδοξα ώστε να βιώσουν μόνοι τους ότι ο Χριστός Ανέστη.Όπως ακριβώς έκανε και ο απ. Πέτρος ο οποίος αφού άκουσε τις Μυροφόρες έτρεξε μαζί με τον απ. Ιωάννη στο μνήμα για να διαπιστώσουν από μόνοι τους το τί έγινε, να δουν με τα ίδια τους τα μάτια ότι το μνήμα είναι κενό: » Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ

ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν...» (Ιωάν. κ' 1-8)

Καλούμαστε λοιπόν ὅλοι νὰ βιώσουμε ὅτι ἡ Αλήθεια ζεῖ καὶ βασιλεύει μέσα στὴν Ορθόδοξη Εκκλησία... μία Αλήθεια που δὲν εἶναι κάποια ιδέα ἀλλὰ ἓνα πρόσωπο, ὁ Χριστός μας.

Διότι ἡ Αλήθεια τῆς πίστεώς μας δὲν μαθαίνεται, οὔτε ἐπιβάλεται ἀλλὰ βιώνεται....καὶ ἐπειτα Ἀνασταίνει!

αρχιμανδρίτης Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr